లేడీ కరుణాకరం

పండుగకి కరుణాకరం అత్తవారి ఊరు వెళ్లాడు. కూలివాడి నెత్తి మీద పెట్టెనుంచి అత్తవారి వీధిలో కొచ్చాడు. అతనిముందు నడుస్తున్న కొక్కిరాయి కుర్రాళ్లు అతని అత్తారింటిని చూస్తూ ముదరమాటలు మొదలెట్టారు.

"మేష్టరు అరుగులకి సిమ్మెంటు చేయిస్తున్నాడురోయ్!"

"వాడికేం? తురుఫాసులాంటి కూతురుంది. అది కాపరానికెళ్లే లోపల బంగారపు గోడలు పెట్టిస్తాడు".

"ఈ రోజుల్లో నలుగురు కూతుళ్లని కనుక్కొన్న వాడిదదృష్టం"

"జగద్ధోద్ధారణా..."

కరుణాకరం మొహమెఱ్ఱబడ్డాది. తనని చూసి, తన మామమీద, పెళ్లాంమీద కారుకూతలు ప్రారంభించారు కాబోలు. వాళ్లతో నోరుచేసుకొని ప్రయోజనంలేదు. లేక వాళ్ల మాటల్లో కించిత్ సత్యముందేమో! అనుమానానికి హేతువైంది.

కూలివాడు వీధరుగుమీద పెట్టి దించబోతున్నాడు.

"ఆఁ. అక్కడ దించకు కొత్త గచ్చు" అంటూ కిటికీలోంచి చూసి తలుపు తీసింది అత్తగారు.

"రా నాయనా, రా. కాకి కావుకావుకావుమంటే ఇవాళ వస్తావనే అనుకొంటున్నాము. సావిట్లో కూర్చో. మామగారు వచ్చే వేళైంది" అని అల్లుడ్ని పలకరించి ఇంట్లోకెళ్లి "ఏమర్రోయ్ పిల్లలూ బావ వచ్చాడు!" అని పెరట్లో ఆడుకొంటున్న పిల్లల్ని కేకేసింది.

మరుదులు, మరదళ్లు సాలగకిసాలగా "ఏం బావా!" అంటూ వొచ్చి పడ్డారు. వాళ్లకి బావ రావడము పండుగ. హాస్యాలకీ, సంతోషాలకీ, కొత్త రకం ప్రేమకీ బావ ఆదరవు.

అత్తగారు లొడలొడ ప్రశ్నలువేసి "వస్తాను మళ్లా. అన్నం చిమిడి పోతుంది" అని లోపలకెళ్లి, తిరిగి సావిట్లోకి వచ్చి అల్లుడుతో ముచ్చటిస్తూ చంటిపిల్లల కళ్లకలక, తనకి నడుంపీకు, ఈమధ్య పడ్డ పడగళ్ల వాన, దూడలపాక కూలిపోవడం, అతని పెళ్లాం పూతికపుల్లయినా ఇంట్లో పనిచెయ్యకపోవడం మొదలైన భోగట్టాలన్నీ అల్లుడితో చెప్పడము, వంట పూర్తి చేయటమూ ఒక్కసారి చేసింది.

కరుణాకరానికి భార్యా సందర్శనం కలుగలేదు. కాని పెరటి వరండాలోంచి గాజులు గల్లుగల్లు వినబడుతూ వుండడాన్ని అతని వొళ్లు గగుర్పొడుస్తూవచ్చింది. ఇంతలో "సుందరీ!"

అనే కేక పెరట్లోనుంచి వినవచ్చింది. అది అతని పెళాం గొంతుకే. పెద్దమరదలు సుందరి పెరట్లో కెళ్లి కప్పుతో కాఫీ తెచ్చి బావకిచ్చింది.

మామగారొచ్చారు. అల్లుణ్ణి ఎంతో అభిమానంతో చేరదీసుకున్నాడు. కరుణాకరం చెన్నపట్నంలో ఎఫ్ఫే చదువుతున్నాడు. మామగారు నెల నెలా ముప్పయిరూపాయిలు పంపుతున్నాడు.

మరుదులు, మరదళ్ల అభిమానం, మామగారి మంచి, అత్తగారి అవస్థ, పెళ్లాం కాచిపంపిన కాఫీ, పెళ్లాంమీద కలిగిన అనుమానానికి అవకాశమిచ్చాయి కావు.

రాత్రి భోజనం కాగానే బడలికచేత పడుకున్నాడు. కాని నిద్రతిన్నగా పట్టలేదు. పక్కింటివాళ్ల గడియారం అరగంట కొట్టింది. పదకొండున్నరో, పన్నెండున్నరో. వీధితలుపు తట్టినట్టయింది.

"ఇవాళ వద్దని కబురు పంపలేదూ?" అని మామగారు పెళ్లాంతో మెల్లగా అన్నాడు.

"వెళ్లేవాళ్లు లేకపోయారు" అని అత్తగారు చెప్పింది.

మెల్లిగా వూపిరితో చెప్పుకొన్నా, కీచురాళ్ల అరుపులోంచి స్పష్టంగా కరుణాకరం విన్నాడు. మామగారు వీధి తలుపు తీశాడు. కరుణాకరం తలుపు కన్నంలో కళ్లు పెట్టి చూశాడు.

అత్తగారు మంచంమీద కూచునుంది. పెళ్లాం కళ్లు నులుముకుంటూ పక్కగదిలో కెళ్లుతున్నాది. దానివెనకే సరసుడు వెళ్లుతున్నాడు. సరసుడు సరసుడులాగే వున్నాడు. వాడైనా కరుణాకరం ఎరగనివాడు కాడు. పక్క వీధినున్న నాయుడు.

కరుణాకరం వీరావేశంతో తలుపు తియ్యబోయాడు. తలుపు అవతల గొళ్లెం పెట్టి ఉంది. తలుపు చితక తన్నాడు. ఆఖరికి మామగారు తలుపు తీశాడు. పెళ్లాం పక్కలో పడుకుని నిద్ర నటిస్తున్నాది.

"నీ పెద్ద మరదలు గొళ్లెం పెట్టింది. వెధవ హాస్యాలూ ఇదీనీ!" అన్నాది అత్తగారు.

"ఔను. నే నెరుగుదును. ఏడీ ఆ వెధవ?" అన్నాడు కరుణాకరం.

"ఎవడు?"

"నాయుడు లక్ష్మి కొడుకు!"

అత్తమామలు నిర్ఘాంతపోయారు.

"ఇక్కడెవరూ లేరే. కలొచ్చింది కాబోలు!" అన్నాది అత్తగారు.

"చాలా దూరం వెళ్లివుంటాడు. సరే!" అన్నాడు. ఖూనీలు చేద్దామని తలుపుకొట్టాడు. ఇవతలికి రాగానే కూలిపోయాడు. వాళ్లనేమి చెయ్యడానికి తోచక గదిలో పెట్టె తీసి బయలుదేరాడు.

"ఎక్కడికి నాయనా ప్రయాణం?" అంది అత్తగారు.

"మీ కూతుర్ని నాకు పెళ్లిచేశారు. నాయుడుతో పునస్సంధానం చేశారు. ఇహ చౌదరితో కాపరానికి పంపండి" అని వెళ్లిపోతున్నాడు.

మామగారు అడ్డుపడ్డారు.

"మా మాట విని తరువాత అను. నిజమే. తప్పుపనే చేశాము. నిన్ను మభ్యపెట్టినా నీ యోగక్షేమమాలోచించే చేశాము. నీ చదువుకి డబ్బు పంపుతున్నాను. పిల్లలవాణ్ణి ఎక్కణ్ణుంచి తేగలను. నువ్వు చదువుకుని పెద్ద వాడివయి మా అందరికీ ఆదరువు అవుతావనే చేశాము. పిల్ల అమాయకురాలు. దాని గొంతుకొయ్యకు. మమ్మల్ని ఎంతైనా అను. పడతాము" అని నడ్డిపట్టుకున్నాడు.

"కల్తీ వెధవల్లారా! ఈయేడు సిమ్మెంటుగచ్చు చేయించారు. వచ్చేయేడు రెండంతస్తుల మేడ కట్టించుకోండి. వదులు" అని మామని దుళ్లగొట్టేశాడు.

"నాకొంప కూల్చేశార్రోయ్... నా కువకారమన్నార్రోయ్... నాచేత్తో నాపీక కోసేశార్రోయ్!" అంటూ శారద శోకాలుతీస్తూ వచ్చి కరుణాకరం కాళ్లమీద పడ్డాది. ఏడుస్తూ శారద నిర్దోషిలా కనపడ్డాది. తుమ్మెదలలాంటి దాని కళ్లు నీళ్లతో నిండి ఏడుస్తూ ఉంటే తట్టుకోలేకపోయాడు.

"సరేపదా. ఇక్కణ్ణుంచి నిన్ను తీసుకుపోతాను" అన్నాడు.

"పదండి" అన్నాది.

దానిరెక్క పట్టుకుని వీధిలోకి తీసుకెళ్లాడు.

"తెల్లారితే పండగ. నలుగుర్లో పడిపోతాము. రేపుండి అలాగే వెళ్లండి" అన్నాది అత్తగారు.

"నలుగుర్లో కాదు. నలభైమందిలో పడండి" అని పెళ్లాన్ని తీసుకుపోయాడు. మామ కిక్కురు మనలేదు. శారద కట్టుగుడ్డతో మొగుడివెంట వెళ్లిపోయింది.

చదువు మానేసి కరుణాకరం చెన్నపట్నంలో గుమస్తాగా కుదురుకున్నాడు. రవ్వారొస్టు లేకుండా ఎంతో హాయిగా, సుఖంగా కాపరం చేస్తున్నాడు. ఆరేడుమాసాలైంది. కరుణాకరానికి ఒకనాడు వాళ్లవీధిలోంచి పోతూ నాయుడు కనపడ్డాడు. అనుమానం కలిగింది. మర్నాడు ఆఫీసుకెళ్లక తప్పిందికాదు. కాని మూడు గంటలకి తెరిపిచేసికొని వీధిలోకెళ్లి మాటు వేశాడు. వాళ్లింట్లోంచి నాలుగుగంటలకల్లా నాయుడు వెళ్లిపోతున్నాడు. గుండె లటుక్కుమంది. ఇంట్లో కెళ్లాడు. పెళ్లాం మంచంమీద కళ్లు మూసుకుని పరిమళిస్తూ పడుకున్నాది. దాని గుండెల మీంచి కిందికి వేళ్లాడుతూ పడివుంది మూడు మూళ్లజడ. ఏ పురుషుణ్ణయినా ఉరిపొయ్య దానికది చాలు.

కరుణాకరం చడికావడంతోనే కళ్లు విప్పింది. చెంపకి చేరడేసి కళ్లు. నిండుగా మొగుణ్ణి చూచి చటాలున లేచి మొగుడిమీద వాలి పోయింది.

"సానిపాపవి. ఎన్ని లబ్జులైనా చేస్తావు. దూరంగా ఫో దగుల్బాజీ ముండా!" అని దాన్ని విదిలించుకొన్నాడు.

"ఎందుకలా మండిపడతారు?" అంది.

"మళ్లీ ఈ వ్యవహారం ఎన్నాళ్లాయి?"

"ఏ వ్యవహారం?"

"గుడిసేటుదానా! నాయుడు రావడంలేదూ?"

"మీరు చూశారా?"

"చూశానుగనకే".

"చూడ్డం మీది తప్పు".

"నువ్వు తిరగడం తప్పా. నేను చూడ్డం తప్పా? అమ్మ!"

"ఇహ నోరు తిన్నగా రానీ, రోజూ వస్తున్నాడు. నా కోసం మెద్రాసు నా వెనకే వచ్చాడు. సందేహం తీరిపోయిందీ? ఇంతకీ మీకేం ద్రోహం చేశాను?"

"మరెవరికీ ద్రోహం?"

"నాయుడు డబ్బుపెట్టి చదువుకొన్నావు. అందుకే ఈ వెధవ ఉద్యోగమైనా చేస్తున్నావు. అతనన్నమే తిని అతని బట్టే కడుతున్నావు. నేనేంద్రోహం నీకు చేశాను? వాణ్ణిదోచి నీకు పెడుతున్నాను, పుస్తె ముడి వేసిన మొగుడివి కదా అని! నాకే ద్రోహబుద్ధి ఉంటే వాడితో లేచిపోనూ? నన్ను కనకపు సింహాసనం మీద కూర్చోపెడతాడే!

పేరూ ప్రతిష్ఠాలేకుండా వెధవ ఉద్యోగం చేస్తున్నావు. నీకు చెవుదామనే అనుకొన్నాను. నువ్వే వెల్తిపడ్డావు" అని ఉపన్యాసమిచ్చి లోపలకెళ్లి తన చందుగుపెట్టి తీసికొచ్చి, పుస్తెల్లో తాళంతో తీసి, సొరుగు అరతీసి చూపించింది.

అందులో ఉన్నాయి విరజిమ్మి లెక్క తెలియనన్ని పది రూపాయల నోట్లు, కట్టలకి కట్టలు, చందుగు తలుపుమీది అద్దంలో ప్రతిబింబిస్తూ రెండు రెట్లుగా కనబడుతున్నాయి.

"వచ్చినప్పుడల్లా రెండేసి మూడేసి నోట్లు ఇస్తున్నాడు. కక్కుర్తి పడ్డా కడుపు నిండుతున్నాది. చెడ్డదాన్ని ఇదివరకే చెడ్డాను. అప్పుడు పనికొచ్చినదాన్ని ఇప్పుడూ పనికొస్తాను" అన్నాది.

"నీ మొహం చూడకూడదు. వెళ్లు అవతలకి" అన్నాడు.

"ఓహో మహాజోరుగా ఉందే! నువ్వే వెళ్లు అవతలకి. ఏమిటో అనుకుంటున్నావు. నా వల్ల నువ్వీపాటి వాడివైనా అయావు. నువ్వే ఇంట్లోంచి నడువు. నువ్వేం నాకు పెట్టి పోషించనక్కరలేదు" అన్నాది.

ఆ మాటలతో అతనికి చలి జ్వరంలాగా కుదుపు పట్టుకుంది. ఏమిటి చెయ్యడం? అది చెప్పినట్లు వొప్పుకోవడమా లేక సిద్ధాన్నాన్ని, అందమైన పెళ్లాన్ని వదిలి వెళ్లిపోవడమా?

"జరిగింది జరిగింది. ఇకనైనా తిన్నగా ఉంటావా?"

"పిచ్చి! పిచ్చి పిచ్చి!" అతని బుగ్గను పట్టుకుని సాగతీసింది.

"చాలు శృంగార చేష్టలు! ఇవి చూసే మోసపోయాను."

"ఏం కొంప మునిగిపోయింది? వెధవచేదస్తాలు పెట్టుకోకండి. అంత డబ్బు పెట్టుతున్న వాణ్ణి ఎలాగ పొమ్మంటావు? ఈ చేస్తున్న వెధవ ఉద్యోగం మానీయండి. ఎంతవరకు చదవాలంటే

అంతవరకూ చదవండి. అప్పుడు మనకు లోటు ఉండదు." అని సలహానిచ్చి చందుగులో నోట్లు చేతితో చేతిడు పిసికి పట్టుకుని "ఇందండి" అన్నాది.

అతనికేం పాలుపోలేదు. జన్మలో నాలుగు పదిరూపాయల నోట్లు ఒక్కసారి పట్టుకొని ఎరగడు. నోట్లు కళ్లు మణిగిపోతూ చందుగునిండా ఉన్నాయి. అతని కళ్ళమ్మడి నీళ్లుకారాయి. అప్రయత్నంగా అతని కేడుపొచ్చింది.

"ఛా! ఏమిటండీ అదీ? డబ్బులేనివాళ్లు గవ్వకి మారుతారా? ఇందండి. ఈ డబ్బంతా మీదే. డబ్బేనా? నేనూ మీదాన్నే. కోపంపోయిందా? కాలేజీలో చేరండి. ఉద్యోగం మానేయండి" అని సముదాయించింది. సమాధానపరిచింది.

కరుణాకరం తెలివైనవాడు. లేనిపోని గొడవలకి పోక చెవికి తాడు కట్టుకుని చదవడం ప్రారంభించాడు. విశ్వవిద్యాలయానికి మొదటితరగతి వాళ్లలో మొదటివాడుగా ఎమ్మేలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. ఆర్థికశాస్త్రం అతని ప్రత్యేక కృషి. పేసవగానే బేంకిలో ఉన్నతోద్యోగము వచ్చింది.

శారద పిల్లలతల్లి అవుతూ చెన్నపట్నం మీదికి విజృంభించింది. దానిది శ్రీకృష్ణదేవ రాయల వారి విజయయాత్ర. రవ్వల ఆభరణాలు, చీని చీనాంబరాలు, పళ్ళరసాలు, మత్తు పానీయాలు, పట్టుపాన్పులు అనుభవానికి వచ్చాయి.

కనకాభిషేకం చేస్తూ, ఆమె తనులతాసౌష్టవాన్ని సహస్రనామార్చనచేస్తూ విటకోటి సీమకుక్కల్లాగ చేరవచ్చారు.

కరుణాకరం బుద్ధికుశాగ్రమైనది. కొద్దికాలానికే విదేశీబేంకిలో ఇంకా ఉన్నతోద్యోగి అయిపోయాడు. శారద సంతోషానికి మేరలేదు. మొగుణ్ణి తీసుకువెళ్ళి ఫోర్డుకారు కొని బహుమానం చేసింది. ఇంకేంకావాలి కరుణాకరానికి!

బడిపిల్లల పోటీల్లో శారద అధ్యక్షత వహించి పిల్లకాయలకి పుస్తకాలు పంచిపెట్టింది. మిసెస్ కరుణాకరం అని ఆమె ఫోటో పేపర్లలో అచ్చుపడ్డాది. ఇంకేం కావాలి!

పిల్లలంతా కరుణాకరం మీదికి 'నాన్నా నాన్నా' అంటూ ఎగబాకుతారు. వాళ్లందరికీ తనెక్కడి నాన్న? పెద్దవాడు నాయుడు కొడుకు, రెండో ఆడపిల్ల లాయరు పోలిక, తరువాత జయంతుడు శారద ప్రతిబింబం.

ఆరుగురు పిల్లలని పరాయి దేవతలకి కన్న కుంతీదేవి పతివ్రతే అన్నారు. భర్త అనుమతి ఇస్తే తప్పులేదన్నారు ధర్మశాస్త్రజ్ఞులు. ఎవడి అనుమతిలేకుండా "టెస్టుకేసు" కింద కర్ణుణ్ణి కని దరిదాపు భ్రూణహత్య చెయ్యబోయింది కుంతీకన్య! కుంతి పతివ్రతైతే శారదా పతివ్రతే. ధర్మజాదులని "పాండవుల"న్నారు. వాళ్లు పాండునందనులైతే వీళ్లు కరుణాకర సంతానమే!

పిల్లలు లేనివాళ్లు పరాయిపిల్లలని తెచ్చి పెంచుకుంటారు. కరుణాకరం సమాధాన పడ్డాడు. అనేక విషయాలలో సమాధానాలు పడుతూ వుంటేనే జీవితం ఎవరికైనా గడుస్తుంది. పెళ్లాం కనిపెట్టిన పిల్లలను కరుణాకరం పెంచుకుంటూ తన వాళ్లని చేసుకొన్నాడు.

ఆఫీసు నుంచి ఫోర్డుకారులో ఇంటికిరాగానే పిల్లలు మీదికొచ్చారు. కరుణాకరం పెళ్లాం దగ్గరికి వెళ్లాడు.

"నీవల్ల ఇంతవాణ్ణయాను. నువ్వు శారదవి. విద్యాదానం చేశావు. శారద వెయ్యిమందిని పరిస్తుంది. దానికి దోషంలేదు. అడ్డుపెట్టినా బ్రహ్మదేముడికి చెల్లదు" అని భార్యాస్తవం ప్రారంభించాడు.

"ఏమిటి సంగతి?" అన్నాది శారద.

"నీకు తీరిక వుందా?"

"ఎందుకూ?"

"నీ విలాసాలన్నీ అయిన తరవాతవాణ్ణి. చిన్నవిషయం" అని చేతికందిచ్చాడు కవరు.

అతనికి ప్రయివేటుగా ఇంటిమేషను వచ్చింది. సాయంకాలం పేపరులో ఎలాగా వచ్చేస్తుంది. మర్నాటికి దేశమన్నిమూలలా వార్త పాకిపోతుంది. శారద చదివి ఉద్రేకం పట్టలేకపోయింది.

"సర్ బిరుదమే! నైట్ హుడ్డే! ఇన్నాళ్ళకి జన్మ సాఫల్యం అయింది. నేను నైటుగారి సతీమణిని. రేపణ్ణుంచి నేను గవర్నరు సతితో విందులకెళతాను. ఐయామ్ లేడీ కరుణాకరం! ఏమంటారు?" అన్నాది.

"యస్! మై డార్లింగ్!" అన్నాడు కరుణాకరం.

శారద మహాపతివ్రత!

❋

ధంకా, మార్చి 1945